

Střapatá, nohatá

Marie Rottrová

Střapatá, nohatá holka
vždycky na mě z fotek starých kouká,
až si říkám nahlas, i když na slovo jsem skoupá,
tohle přece nemůžu být já.

Oči jako dva koláče s medem,
jenže vždycky vidíš sotva jeden.
Tmy se bojí, nepostojí, pořád něco chystá,
tohle přece nemůžu být já,
tohle přece nemůžu být já.

Protože já, jak se znám
z lesklých hladin řek,
jsem chladivý stín, jsem hojivý lék,
a když mi vlasy vítr rozcuchá,
popadne mě divná předtucha, že ta

střapatá, nohatá holka
co se na mě z fotek starých kouká,
až si říkám nahlas, i když na slovo jsem skoupá,
tohle přece nemůžu být já.

Oči jako dva koláče s medem,
jenže vždycky vidíš sotva jeden.
Tmy se bojí, nepostojí, pořád něco chystá,
tahle holka budu asi já
tahle holka budu asi já.

Protože já...

střapatá, nohatá...

Oči jako dva koláče...